

ОСВІТНЬО-ВИХОВНІ ТА МЕТОДИЧНІ ЗАСАДИ У СТРУКТУРІ СУЧАСНОЇ НАЦІОНАЛЬНОЇ ЕКООСВІТИ

*Вальтер Г.А., к.б.н., доц
Харківський національний автомобільно-дорожній університет, Харків*

В Україні з 1 січня 2020 року набрав чинності Закон про основні засади (стратегію) державної екологічної політики України на період до 2030 року (Відомості Верховної Ради (ВВР), 2019, № 16, ст.70) Офіційно закріплено впровадження екосистемного підходу в галузеву політику та удосконалення системи інтегрованого екологічного управління з метою вирішення Існуючих проблем сучасного стану довкілля в Україні. Сучасні процеси глобалізації та суспільних трансформацій підвищили пріоритетність збереження довкілля. Це може бути реалізовано тільки за умови вжиття термінових заходів, які будуть впроваджувати висококваліфіковані професіонали з правильно орієнтованою системою ціннісних орієнтацій, які будуть спроможні впливати на світогляд суспільства України двадцять першого століття. Для виконання основних положень стратегії державної екологічної політики України необхідним та першочерговим є розробка Національної Програми підготовки фахівців з екологічного напрямку. В Україні вже була проведена багаторічна методична підготовка для впровадження екосистемного підходу в галузеву політику з метою вирішення Існуючих проблем сучасного стану довкілля в Україні та є правове підґрунтя для роботи фахівців-екологів нового покоління : розроблені Державні Стандарти з підготовки всіх рівнів за спеціальностями 101 «Екологія» та 183 «Охорона навколишнього середовища». Час потребує інноваційних підходів з методичного та науково-практичного забезпечення викладання необхідного матеріалу у закладах вищої освіти, які ліцензували та акредитували (або планують) свої освітньо-професійні (ОПП) та освітньо-наукові програми (ОНП) за спеціальностями 101 «Екологія» та 183 «Охорона навколишнього середовища». Першопричинами екологічних проблем України є підпорядкованість екологічних пріоритетів економічній доцільності, а не збереження різноманіття; переважання ресурсо- та енергоємних галузей у структурі економіки із здебільшого негативним впливом на довкілля; неефективна система державного управління у сфері охорони навколишнього природного середовища та регулювання використання природних ресурсів, незадовільний стан системи державного моніторингу навколишнього природного середовища; низький рівень розуміння в суспільстві пріоритетів збереження довкілля та переваг збалансованого (сталого) розвитку, тому освітні програми , які розробляють і за які відповідають гаранті закладів вищої освіти , повинні містити саме ті сучасні методичні матеріали, засвоєння яких дозволить впроваджувати фахівцям екосистемний підхід в галузеву політику та працювати в напрямку удосконалення системи інтегрованого екологічного управління держави до 2030 року і на подальше. Інноваційні підходи до забезпечення

підготовки фахівців екологічного напрямку в інтересах збалансованого (сталого) розвитку можуть дати змогу встановити методологічні основи та запровадження безперервної екологічної освіти та удосконалення кадрової політики та професійної підготовки фахівців у системі охорони навколишнього природного середовища та природокористування з одночасним розвитком всеохоплюючої екологічної просвіти та виховання підростаючого покоління шляхом підтримки діяльності позашкільних закладів освіти, еколого-натуралістичних центрів та природничих секцій центрів дітей і юнацтва та профільних громадських організацій.

Таким чином, підвищення рівня екоосвіти, просвіти та виховання громадян України повинно створити умови для запровадження моделей сталого споживання, активізувати роль громадян у запобіганні забрудненню та здійсненні контролю за станом навколишнього природного середовища, сталому використанні природних ресурсів і відновленні природно-ресурсного потенціалу України.

ЕКОЛОГІЧНА БЕЗПЕКА ПРИ БУДІВНИЦТВІ РЕКРЕАЦІЙНИХ КОМПЛЕКСІВ ТА ЗОН

*Волікова Є.В., ст., Нестеренко О.В., асист., Калінкіна М.В., ст., Харківський національний університет будівництва та архітектури, Харків
helennester1972@gmail.com*

При проектуванні культурно-рекреаційних комплексів, зон у місті, слід враховувати вимоги екологічної безпеки, охорони праці, санітарно-гігієнічних умов, техніки безпеки та пожежної безпеки.

При проведенні аналізу зі світового досвіду приділили увагу :

- зі структури ландшафтно-рекреаційної зони;
- збереження біорізноманіття рослин;
- збереження води, тобто запропонували збір дощової води для подальшого використання.

При проектуванні систем поливу приділяємо увагу на протяжність та діаметру міських магістральних водопроводів;

- потужні насосні станції;
- системи автоматичної фільтрації;
- ємності з віддаленим контролем рівня наповнення;
- автоматизована запірні арматура;
- система контролю і підтримки заданого тиску з захистом від гідравлічних ударів та інше.

Сучасні системи здійснюють повний моніторинг всього іригаційного обладнання, що використовується для автополиву, починаючи з рівня